

встановлено. Підстав для перекваліфікації дій обвинуваченого немає.

У разі конкуренції статей кримінального закону, одна з яких містить спеціальну норму та призначена для кваліфікації певних діянь, а інша – загальну (поряд з цим діянням охоплює й інші діяння), застосовується тільки спеціальна норма. Одночасна кваліфікація за загальною та спеціальною нормами виключається, хоча з цього правила є винятки. Якщо діяння не охоплюється жодною зі спеціальних норм, то воно кваліфікується за загальною нормою.

Точність кваліфікації злочинів повинна бути досягнута незалежно від того, чи впливає це на можливе покарання, чи іншим чином відбивається на кримінально-правовому становищі особи, діяння якої кваліфікуються.

Грицаєнко Р.Л., прокурор прокуратури
Дарницького району м. Києва, юрист 3
класу

ПОНЯТТЯ КООРДИНАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ ТА КОРУПЦІЇ

Одним із головних пріоритетів у роботі прокурорів є координація діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції, про що наголошується у наказі Генерального прокурора України «Про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції» від 16 січня 2013 року №1/1.

У Великому тлумачному словнику сучасної української мови поняття «координація» визначається як погодження, зведення до відповідності, установлення взаємозв'язку, контакту в діяльності людей, між діями, поняттями тощо [1, с. 572].

Слід підкреслити, що координація діяльності правоохоронних органів з протидії злочинності та корупції

стосується узгодження дій між адміністративно невідлеглими суб'єктами. При цьому такі суб'єкти взаємодіють на засадах їх рівності в прийнятті спільних рішень (внесенні пропозицій, розробленні рекомендацій тощо); самостійності кожного правоохоронного органу в межах наданих йому законодавством повноважень та недопущення підміни одного органу іншим при виконанні координаційних заходів [2, с. 290] .

На думку О.М. Литвинова, координація – це узгодження дій тактично самостійних суб'єктів системи профілактики злочинів за різними елементами діяльності при наявності рівноправних зв'язків між ними, спільної стратегічної мети діяльності для підвищення рівня ефективності протидії злочинності [3, с. 75].

Я. О. Ліховіцький вважає, що координацію в широкому розумінні можна визначити як об'єктивну потребу в узгодженості й взаємозалежності, яка є неодмінною умовою успішної життєдіяльності будь-якого суспільства й діяльності його владних і управлінських структур.

Аналізуючи вище викладене, можна зробити висновок, що координаційна діяльність органів прокуратури – це організована належним чином прокурорами взаємодія між державними органами, для реалізації спільних заходів і досягнення спільної мети, а саме зміцнення законності.

Список використаних джерел

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. I допов.) / Уклад. і голов. Ред.. В.Т. Бусел. – К.; Ірпінь: ВТФ Перун, 2005. – 1728 с. – С. 572.
2. Мозгова В.А. Поняття та рівні координації діяльності правоохоронних органів із протидії злочинності й корупції / В. Мозгова // Часопис Київського університету права. – 2013/2. – С. 290-294. - С.290.
3. Литвинов О.М. Адміністративно-територіальна координація діяльності суб'єктів профілактики злочинів в Україні на місцевому рівні: дис. ...кандидата юрид. наук : 12.00.07 / Литвинов О.М. – Х., 2002. – 276 с.